

ubethdelig, og Indtægterne deraf meget ringe. At der nu kan være en enkelt Sagfører, som lader sig betale for høit efter de Forretninger, han har, saaledes som det forekommer mig, at det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) antydede, er meget muligt; men jeg maa dog ligeoverfor en saadan Yttring gjøre opmærksom paa, at en Sagfører ikke har Ret til at udskrive det Salair, som falder ham ind; dersom den Part, han skal tjene, ikke er tilfreds med Ansættelsen af Salairet, staaer det ham frit for at nægte at betale det, og det bliver da Domstolene, som komme til at skjønne, om Salairet er for stort eller for lidet. Jeg spørger da, om det ofte kommer paa, at der findes Retsfager Sted om Salairets Størrelse. Men saa siger jeg med Henviisning til vore Domsamlinger, at saadanne Spørgsmaal ere saare sjældne, og at der kan gaa flere Aar hen, uden at vore Domsamlinger ville kunne opvise Exempler derpaa. Jeg tør derfor slutte, at denne Mening om, at Sagførerne lade sig betale for høit, ikke er synderlig vel grundet og heller ikke er let beviislig. Det er derfor vistnok de nuværende Sagførere omtrent ligegyldigt, om denne Lov kommer ud eller ikke, betragtet som et Penge-spørgsmaal fra deres Standpunkt. Der er ved denne Lov ikke Tale om at inddrage flere Forretninger under Sagførernes saakaldte Monopol, end der hidtil har ligget ind derunder. Dersom Meningen var den at henlægge flere Forretninger under Sagførerne, saaledes som Tilfældet er i andre Lande, hvor det til Exempel er en Sagførerforretning at være Curator i Fallitboer og andre Boer, der behandles retligt, saa indrømmer jeg, at der her kunde ligge et Penge-spørgsmaal for med Hensyn til Procuratorernes Stilling; men dette er ikke saa. Det at faae en Procuratorbestalling skaber ingen Praxis; dertil høre ganske andre Ting end at faae en Bestalling fra det høie Justitsministerium. Dette ville de Herrer kunne see paa Sagførersuldmægtigene. Den ærede Justitsminister har egentlig fremlagt dette Lovforslag imod Sagførersuldmægtigene for at standse den Virksomhed, som disse Mænd udøve omkring i Landet uden at have den ærede Ministers Tilladelse. Men troer da Noget,

at denne Lov — om den vedtages aldeles saaledes, som den nu er — vil være istand til at standse Sagførersuldmægtigenes Virksomhed og henlægge denne under Sagførerne? Jeg siger nei, og jeg paastaer, at der ved Siden deraf hver Dag foreligger Beviis for, at det ikke kan lade sig udføre, hvad denne Lov tilsigter, at nedslaae Sagførersuldmægtigenes selvstændige Virksomhed. Jeg troer derfor, at Lovens Opgave vil blive forseilet. Spørgsmaal om, hvormange Sagførere Loven vil skabe, kan jeg ikke indlade mig paa; thi derom er jeg ikke istand til at sælde nogen Dom. Men jeg seer hver Dag, at Sagførersuldmægtige udføre Sager, som skulde være Procuratorers Monopol, ikke paa den Maade alene, som Ministeren forudsætter, nemlig, at de tilkjøbe sig Fuldmagt og møde paa Procuratorens Begne, uden at denne selv er Herre over Sagførelsen. Nei, de gjøre det ogsaa paa andre Maader, de engagere en Sagfører til at møde for sig og overlevere da denne Sagfører Indlægene til Fremlæggelse og faae Alt besørget paa denne Maade, uden at den paagjældende Sagfører i Virkeligheden kjenner Noget til Sagen. Dette er een af de Veie, som ville være aabne, selv om dette Lovforslag vedtages. — Om der nu vil komme formange Procuratorer efter dette Lovforslag, derom skal jeg ikke kunne sige Noget, men jeg troer, at Danmark allerede tildeels er overfyldt med Procuratorer. Jeg mener, for at blive ved Kjøbenhavn, at den Sagførerpraxis, som der findes, ikke afgiver tilstrækkelig Bækfæstigelse for det Antal Sagførere, som allerede er der. Men saa Meget er vist, at en Overfyldning med Sagførere aldrig er til Gavn i noget Samfund, Erfaringen har ogsaa i Hertugdømmerne viist, hvor skadelig en saadan Tilstand kan være. Den ærede Minister har hentet dette Forslag fra Norge; men han har ikke i Motiverne oplyst om, hvilken Virkning Sagførervirksomhedens Frigivelse har havt i Norge, og det turde maaskee være rigtigt, hvad man beretter, at disse nye Love, som der ere givne om Sagførervirksomheden, have fremkaldt en saa stor Tilstrømning af Candidater til Sagførervirksomheden, at der langtfra er Næring til deres Livsophold eller Forretninger, som afgive tilstrækkelig Indtægt for dem, saa at de, efter at have fiddet